

Ба22737

А. ЯКИМОВІЧ

ВЕРАБ'ЁВЫ

росіі

МАЛЮНКІ В. ЦІХАНОВІЧА

ДЗЯРЖАЎНАЕ ВYДАВЕЦТВА БССР
МІНСК—1945

Ба22737

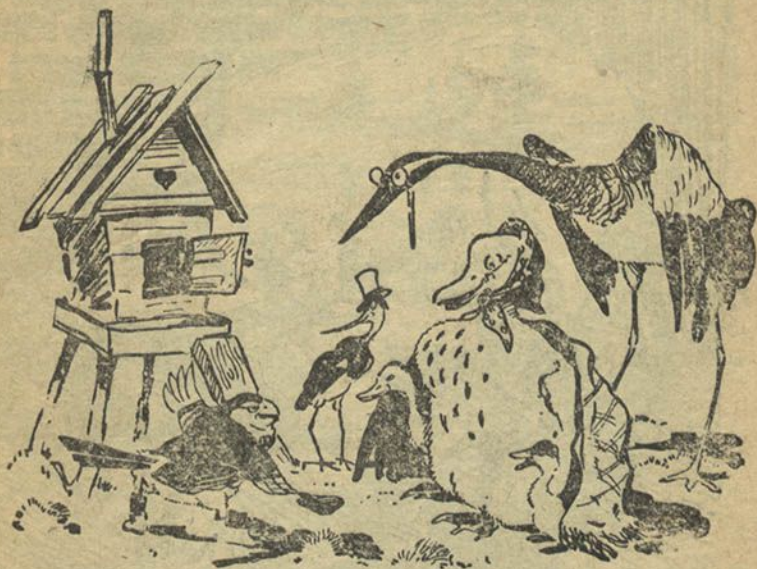
853

Збудаваў верабей
На сметніку хатку,
Палажыў у дзвярах
Дубовую кладку.

Учыніў верабей
На прыпечку жніва,
Змалаціў, наварыў
Пшанічнага піва.

25. 11. 2009

Ды пачаў верабей
Гасцей заклікаці,
Ды пачаў верабей
Гасцей сустракаці.

Едзе сам журавель,
А за ім карасцель.
Едзе і сініца—
Родная сястрыца.

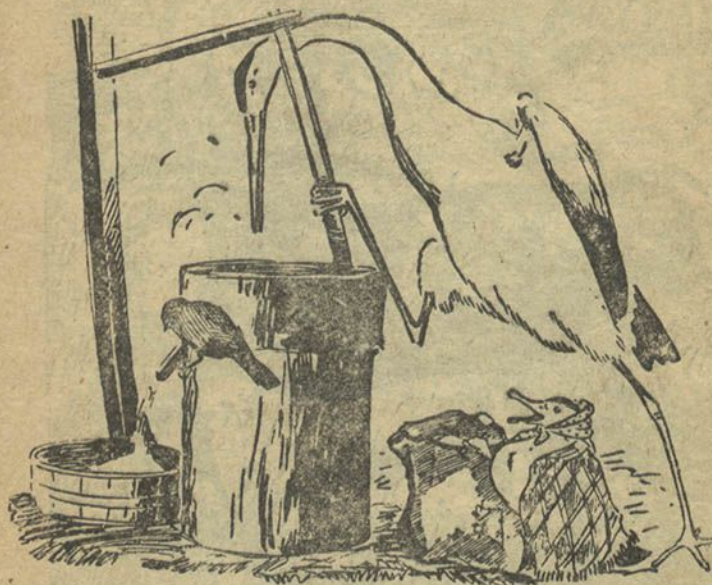
Едзе і чачотка—
Вераб'ёва цётка,
Гуска з гусянятамі,
Мачка з качанятамі.

І сарока-белабока
Прыляцела тут здалёка.
Рады шэры верабей—
Шмат наехала гасцей!

Сабраліся госці.
Чым-жа частаваць?
Сталі яны самі
Абед гатаваць.

Журавель з чачоткай
Грэчку малацілі,
Нурапатка з гускай
Да млына насілі.

Бусел жорны круціць,
Качка засыпае;
А сінічка-невялічка
Муку абірае.

Мукі з млына прыняслі,
Бліноў смачных напяклі
Сталі есці, сталі піць,
Вераб'я таго хваліць.

Тут музыкі як зайгралі,
Усе госці заскакалі,
Заскакалі, заспявалі:
„Дылі-дылі, гуль-гуль-гуль!
Дылі-дылі, буль-буль-буль!

Рэдактар А. К. Севернёва.

АТ 29183 Падпісана да друку 14/VI—45 г. Тыраж 150.000.
Аўт. арк. 0,5. Друк. арк. 0,5. Фармац паперы 60 × 84/32. Заказ 1444.

ЦАНА 3 руб.

Друкарня імені Сталіна, Мінск, Пушкіна, 55.

064-
Д. Якімо

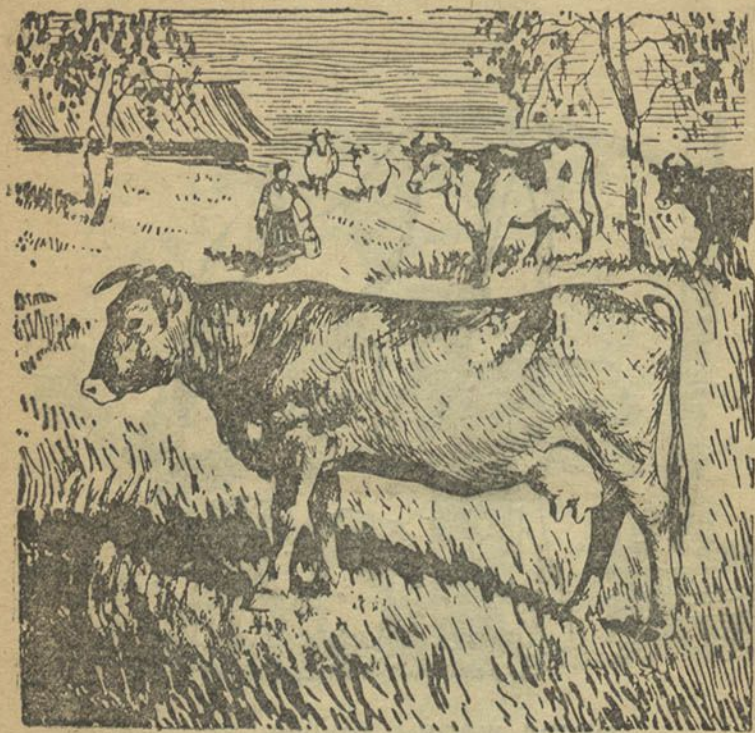
В0000002767769

НАШЫ
прыяцелі

малюнкi Н. Гуцiева

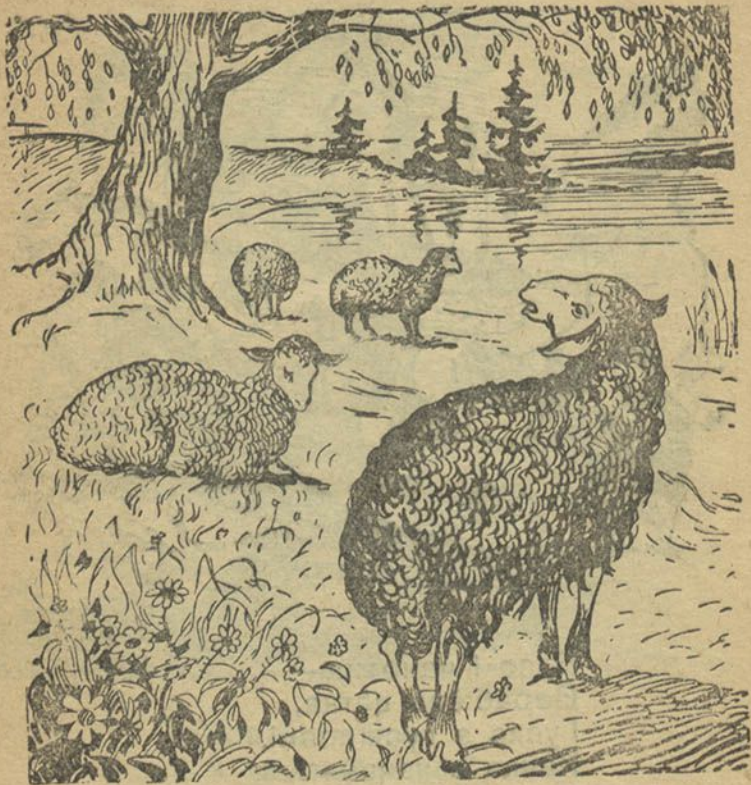

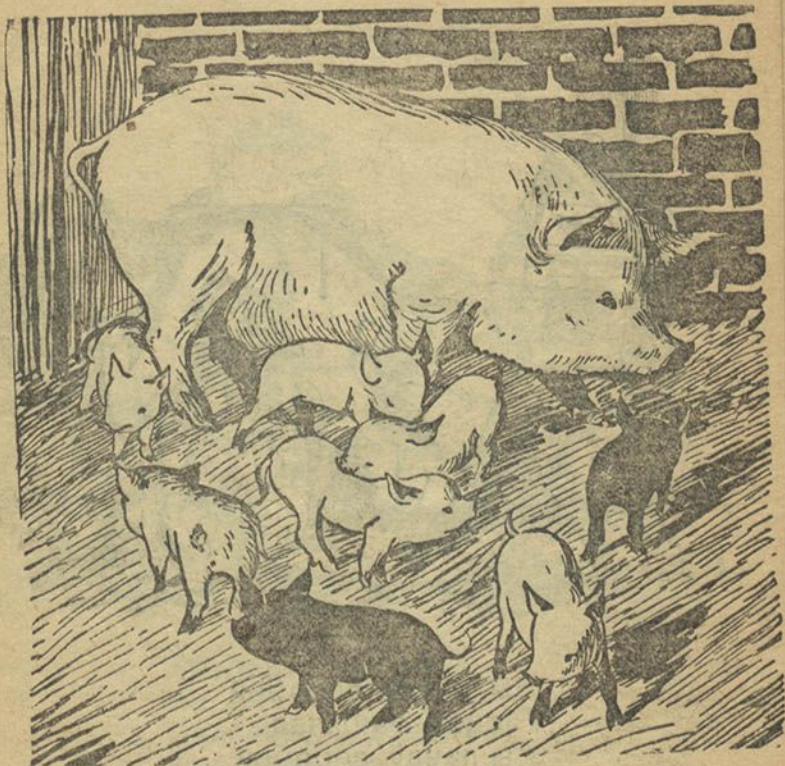
Му! кароўкі зараўлі:
Мы на пасбішчы былі,
Елі смачную траву—
Сакаўную мураву.
А цяпер дамоў прышлі,
Малачна вам прыняслі.

—Гэй, мой кося, гэй, мой сівы,
Тонканогі, доўгагрывы,
Капытамі зазвані,
Галавою страсяні,
І далёка, любы мой,
Паімчымся мы з табой.

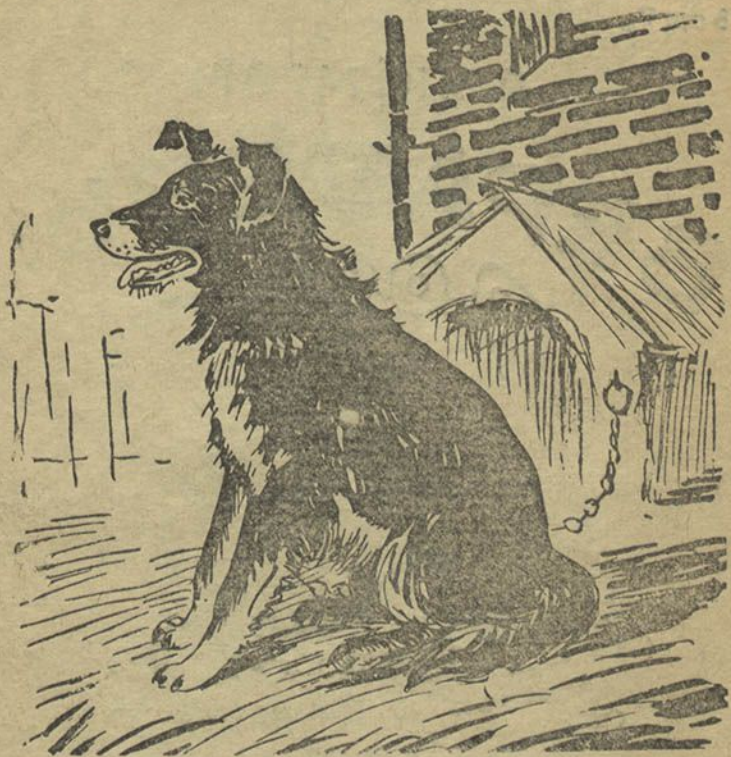
Кучаравыя авечкі
Аддыхаюць наля рэчкі.
Цяжка ўлетку ім хадзіць,
Футра цёплае насіць.

Я—свіння, завуся дзюдзя,
Ды чамусьці усе людзі
Лічаць бруднаю мяне.
А ці праўда гэта? Не!
Хто не верыць—паглядзіце.
Ці-ж мы брудныя, скажыце?

Нас зусім, рэбяткі, трошкі:
Шэсць кацятак, адна кошка.
Дружна, згодна мы жывём,
Малачко з талеркі п'ём,
А таксама ўдзень і ўночы
За мышамі пільна сочым.

Я сяджу на ланцугу,
Вашу хату сцерагу.
А калі, браткі, мяне
Хто дарэмна закране,
Дык таго я магу
Укусиць за нагу.